

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 27/2026-31

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby, Mierové námestie 1, Ilava, zastúpeného JUDr. Andreou Gireth, advokátkou, J. M. Hurbana 334/32, Žilina, proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Žilina sp. zn. 4T/47/2025 z 29. júla 2025 a postupu a uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/84/2025 z 2. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. decembra 2025 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základných práv garantovaných v čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 23 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi a rozhodnutiami všeobecných súdov označenými v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenia a rozhodnutia na ne nadväzujúce zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na ďalšie konanie. Žiada tiež nariadiť dočasné opatrenie, ktorým by bol bezodkladne prepustený z väzby na slobodu. Napokon požaduje priznať mu finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ je trestne stíhaný vo väzbe pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Prokurátor podal na sťažovateľa obžalobu, v nadväznosti na čo sťažovateľ predostrel okresnému súdu tvrdenie o viacerých vadách prípravného konania, pre ktoré navrhol trestné stíhanie zastaviť, resp. obžalobu pre závažné procesné chyby odmietnuť. Keďže podmienky pre sťažovateľom navrhovaný postup splnené neboli, obžaloba bola uznesením

okresného súdu postupom podľa § 241 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku prijatá. Sťažnosť sťažovateľa podaná proti uzneseniu okresného súdu bola uznesením krajského súdu s poukazom na § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ namieta, že súdy bagatelizovali zásah do jeho práv, ktorý tkvel v tom, že jeho obhajkyňa nebola vyzozumená o prvom výsluchu kľúčového svedka [REDACTED], čo bolo dôvodom, pre ktorý sa ho nezúčastnila. Orgány činné v trestnom konaní pritom mali v relevantnom čase vedomosť, že sťažovateľ si obhajkyňu zvolil. O predmetnom výsluchu nebol vyzozumený ani sťažovateľ. Obžaloba podaná na sťažovateľa nie je podporená dôkazmi, ktoré by preukazovali, že tvrdený skutok spáchal práve sťažovateľ, pričom absentuje v nej aj odôvodnenie právnej kvalifikácie skutku. Pred podaním obžaloby nebolo sťažovateľovi umožnené korektné preštudovanie vyšetrovacieho spisu a sťažovateľ nemá ani prístup do elektronického súdneho spisu. Napadnuté uznesenia sú vecne a právne neodôvodnené, pretože neobsahujú konkrétne a presvedčivé vyrovnanie sa s podstatnými námietkami sťažovateľa. Sťažovateľ je väzobne stíhaný nezákonne, v dôsledku čoho dochádza k neprimeranému zásahu do jeho základných práv na osobnú slobodu, na súkromný a rodinný život a na slobodu pohybu a pobytu.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

IV.1. K uzneseniu okresného súdu:

5. Ak ide o uznesenie okresného súdu, platí, že podľa princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám za podmienky, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Nie je preto v dispozícii ústavného súdu preskúmať uznesenie okresného súdu, keďže ho už preskúmal na základe sťažnosti krajský súd, ktorý bol oprávnený a zároveň povinný poskytnúť ochranu právam sťažovateľa. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú (m. m. napr. II. ÚS 684/2025).

IV.2. K uzneseniu krajského súdu:

6. Ústavné súdnictvo a právomoc ústavného súdu sú vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých protiústavnosť nemožno napraviť inak, teda predovšetkým procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných právnych predpisov. Spravidla až po skončení konania vedeného pred inými orgánmi verejnej moci možno na ústavnom

súde namietať pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (m. m. napr. III. ÚS 618/2025).

7. Trestné konanie je vo vzťahu k obžalovanému od podania obžaloby proces, v ktorom sa v rámci jeho štádií môžu naprávať pochybenia súdov a orgánov činných v trestnom konaní. Preto spravidla až po skončení trestného konania možno vo vzťahu k odsúdenému ústavnou sťažnosťou namietať pochybenia vedúce k porušeniu základných práv. Štruktúra trestného procesu je určujúcim prvkom prístupu ústavného súdu k druhovo rôznym procesným rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní a súdov v trestnom konaní tak, aby sa nepoprela podstata a účel súdneho konania v rámci systému jeho opravných prostriedkov (m. m. napr. III. ÚS 618/2025).

8. Ani vo vzťahu k rozhodovaniu spojenému s prijatím obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku nemožno očakávať vstup ústavného súdu do prebiehajúceho konania, ktorý by nahrádzal orgány tohto konania s právomocou predchádzajúcou právomoci ústavného súdu. Tvrdené nedostatky trestného konania bude sťažovateľ môcť uplatniť v konaní pred všeobecnými súdmi, a to jednak pred okresným súdom, a prípadne aj na podklade opravných prostriedkov podľa Trestného poriadku pred opravnými súdmi. Preto je ústavná sťažnosť v tejto časti s poukazom na § 56 ods. 2 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná pre nevyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľovi na ochranu jeho ústavných práv priznáva zákon. Ústavnému súdu teda neostalo nič iné, než ju v tejto časti odmietnuť (m. m. napr. III. ÚS 618/2025).

9. Ak ide o námietku súvisiacu s neudržateľnosťou väzobného stíhania, ústavný súd podotýka, že sudy v rozsahu napadnutých uznesení neposudzovali otázky sťažovateľovej väzby, ale konali o prijatí obžaloby podanej na sťažovateľa prokurátorom. Povedané inak, v avizovanom kontexte celkom zjavne chýba relevantná vecná súvislosť medzi danou časťou sťažnostnej argumentácie a uznesením krajského súdu. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

10. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v ústavnej sťažnosti. Taktiež nebolo dôvodné zaoberať sa ani sťažovateľovým návrhom na vydanie dočasného opatrenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu